

عاقبت محافظه‌کاری و ترس از ارائه فرصت به جوان‌ها

قلعه‌نویی صادرات فوتبال ایران را به صفر رساند

نگاه فنی

حمیدرضاعرب

خبرنگار

یکی از مهم‌ترین معیارهای ارزیابی عملکرد یک تیم ملی در جام جهانی، تنها نتیجه‌گیری نیست و باید به میزان بازیکنانی که از یک تیم به نیم‌های باشگاهی بزرگ ترانسفر می‌شوند، توجه داشت. جام جهانی ویرین فوتبال هر کشور است، جایی که بازیکنان جوان دیده می‌شوند، ارزش فنی آنها افزایش پیدا می‌کند و مسیر حضورشان در فوتبال اروپا هموار می‌شود.

فوتبال ایران نیز در دوره‌های گذشته حتی زمانی که نتایج درخشانی کسب نکرد از این منظر سود برد. بازیکنانی مانند سردار آزمون، علیرضا جهانبخش، سیدمجید حسینی، مهدی طارمی، سامان قدوس و قبل‌تر بازیکنانی همچون نگو نام، تیموریان، شجاعی، انصاری فرد، حاج صفی، میلاد محمدی و البته قبل‌تر از آنها از زمان کوچ اولین لژیونرهای عصر جدید بازیکنانی همچون مهدوی کیا، دایی، باقری، عزیززی، منصوریان، پاشازاده و... پس از حضور در مسابقات بزرگ، بیش از گذشته مورد توجه بازار نقل و انتقالات قرار گرفتند. اما این بار شرایط متفاوت است.

پس از پایان جام جهانی برخلاف انتظار، خبری از صف باشگاه‌های اروپایی برای جذب ملی‌پوشان ایران نیست. پیشنهادهای محدودی برای حضور در لیگ‌های قطر یا امارات مطرح شده و تنها نام‌هایی مانند رامین رضاییان یا محمد محبی در برخی گمانه‌زنی‌ها دیده می‌شود. حتی درباره محبی نیز صحبت از تیمی در انزلی مطرح

شده است، نه باشگاهی در سطح نخست فوتبال اروپا. این اتفاق را نمی‌توان صرفاً به شرایط بازار فوتبال نسبت داد؛ بلکه باید آن را نتیجه مستقیم سیاست‌های فنی تیم ملی نیز دانست.

امیر قلعه‌نویی در مسیر جام جهانی، بیش از هر چیز به تجربه داد بخش عمده‌ای از اعتماد خود را به بازیکنانی بدهد که سال‌هاست فوتبال ایران آنها را می‌شناسد؛ بازیکنانی که اگرچه تجربه بالایی دارند، اما از نظر سنی در آستانه پایان دوران حرفه‌ای خود قرار گرفته‌اند. چنین تصمیمی شاید در نگاه نخست ریسک کمتری داشته باشد، اما در بلندمدت هزینه سنگینی برای فوتبال ملی ایجاد می‌کند. جام جهانی، محل معرفی نسل جدید است. بسیاری از تیم‌های ملی از این تورنمنت برای رونمایی از استعدادهای آینده خود استفاده می‌کنند. حتی اگر این بازیکنان در تمام مسابقات ثابت نباشند، حضور در میدان باعث می‌شود باشگاه‌های اروپایی آنها را زیر نظر بگیرند. فوتبال ایران نیز در سال‌های گذشته بارها از این مسیر سود برده بود، اما این بار چنین اتفاقی رخ نداد.

وقتی ترکیب تیم ملی را مرور می‌کنیم، این پرسش به وجود می‌آید که کدام بازیکن جوان توانست با حضور در جام جهانی ارزش فنی خود را افزایش دهد؟ چند نفر توانستند توجه باشگاه‌های

اروپایی را جلب کنند؟ پاسخ، چندان امیدوارکننده نیست. در مقابل، بخش زیادی از دقایق بازی در اختیار نفراتی قرار گرفت که از نظر سنی دیگر سرمایه آینده فوتبال ایران محسوب نمی‌شوند. طبیعی است که باشگاه‌های اروپایی برای بازیکن ۳۵ یا ۳۶ساله سرمایه‌گذاری بلندمدت انجام نمی‌دهند. حتی اگر این بازیکنان عملکرد قابل قبولی

کدام بازیکن جوان توانست با حضور در جام جهانی ارزش فنی خود را افزایش دهد؟ چند نفر توانستند توجه باشگاه‌های اروپایی را جلب کنند؟ پاسخ، چندان امیدوارکننده نیست

داشته باشند، از منظر اقتصادی و برنامه‌ریزی آینده، جذابیت چندانی برای آنها وجود ندارد.

نمونه روشن این موضوع را می‌توان درباره علیرضا جهانبخش، احسان حاج‌صفی یا شجاع خلیل‌زاده مطرح کرد. هر ۳ بازیکن تجربه بالایی دارند و سال‌ها برای فوتبال ایران زحمت کشیده‌اند، اما واقعیت بازار فوتبال اروپا این است که باشگاه‌ها به دنبال خرید بازیکنانی بیشتر و به فروش برسانند. درباره بازیکنان پا به سن گذاشته چنین امکانی وجود ندارد.

از سوی دیگر، عملکرد برخی مهره‌های با تجربه نیز در جام جهانی به اندازه‌ای نبود که بتواند نگاه باشگاه‌های خارجی را تغییر دهد. اگر بازیکنی در اوج دوران حرفه‌ای خود نیز نتواند در چنین تورنمنتی درخشند، طبیعی است که پیشنهادهای بزرگ دریافت نکند. بسیاری از استعدادهای جوان فوتبال

ایران حتی فرصت حضور جدی در ترکیب تیم ملی را پیدا نکردند. داشته باشد، در دوره‌های بعدی نمره آن را می‌پسند.

در مقابل استفاده مداوم از بازیکنان با تجربه باعث شد فرآیند جانشین‌پروری در تیم ملی یا کند می‌شود و فاصله میان نسل فعلی و نسل آینده کمتر نشده است. البته باید به این نکته نیز توجه داشت که وضعیت نقل و انتقالات بازیکنان صرفاً به انتخاب‌های سرمربی تیم ملی وابسته نیست. کیفیت لیگ داخلی، عملکرد باشگاه‌ها، بازیکنان، شبکه استعدادیابی باشگاه‌های اروپایی، شرایط اقتصادی بازار فوتبال و عملکرد جذب بازیکنان نیز نقش مهمی در جذب آنها دارند اما نقش قلعه‌نویی بسیار پررنگ تر است و او عملاً صادرات فوتبال ایران را بعد از این جام جهانی به صفر رسانده

است. نمی‌توان انکار کرد که جام جهانی بهترین فرصت برای معرفی استعدادهای جدید بود، فرصتی که فوتبال ایران از آن بهره چندانی نبرد. اگر نگاه کارانه‌های مدیران فوتبال و سیاستمداران فوتبال ایران به این نگرش، فوتبال ایران از نظر توسعه سرمایه انسانی نیز دستاورد ارزشمندی داشت.

به هر حال شاید سرمربی تیم ملی در دفاع از خود عنوان کند که به

علی قربانی یا آریا یوسفی دقایقی بازی داده و حتی از علیپور و ترابی نیز بهره جسته اما کیست که نداند دقایقی که در اختیار این بازیکنان قرار گرفته بسیار محدود بود و عملاً آنها درپازل تیم اصلی سرمربی تیم ملی هیچ جایگاهی نداشتند تا فوتبال ایران یک فرصت بازشناسی

و ساخته شدن دوباره را از تف داده و تعداد لژیونرهای اندکی را پس از این جام جهانی به ثبت برساند.

عکس: فدراسیون فوتبال

است. نمی‌توان انکار کرد که جام جهانی بهترین فرصت برای معرفی استعدادها

است. نمی‌توان انکار کرد که جام جهانی بهترین فرصت برای معرفی استعدادها

جنگ تحمیلی سوم در سه مسابقه مرحله گروهی نباختیم خودش یک دستاورد محسوب می‌شود. چنانچه این کارگروه یا کمیته مزبور با فوتبال‌های صاحب‌اندیشه، مطلع و به‌روز بعد از ناگامی در دو جام جهانی اقدام به تشکیل کمیته‌ای برای بررسی علل حذف کرد. در فوتبال ملی آلمان هم مشابه این اتفاق بعد از جام جهانی ۲۰۲۲ و ۲۰۱۸ رخ داد و احتمالاً دوباره بعد از جام جهانی فعلی هم اتفاق خواهد افتاد.

این اتفاقی مرسوم در فوتبال سطح اول دنیاست که وقتی نتایج یا خواسته‌ها و انتظارات مردم، رسانه‌ها و کارشناسان فوتبال در آن کشور همخوانی ندارد چنین کارگروه‌ها یا کمیته‌هایی برای بررسی علل شکست تشکیل شده و نتایج تحقیقات، بررسی‌ها و مصاحبه‌های این کمیته‌ها به‌صورت شفاف در اختیار مردم قرار می‌گیرد تا هم فدراسیون به وظیفه خود برای شفاف‌سازی عمل کرده باشد هم راهکارهایی برای تغییر شرایط و بهبود نتایج یا بالا بردن سطح فوتبال ملی از این طریق پیدا کند.

در حال حاضر گروه بسیاری از رسانه‌ها و کارشناسان فوتبال در کشورمان معتقدند تیم ملی از این جام دستاورد فنی قابل‌اشاره‌ای نداشته اما گروهی هم هستند که می‌گویند همین که تحت فشارهای میزبان و مشکلات ایجاد شده به‌خاطر

بررسی شود. از این دست کمیته‌ها قبلاً در کشورهای سطح اول فوتبال دنیا هم داشته‌ایم. مثلاً برزیل بعد از آن باخت ۷گله مقابل آلمان در جام جهانی ۲۰۱۴ کمیته‌ای تشکیل داد با انگلیس بعد از ناگامی در دو جام جهانی اقدام به تشکیل کمیته‌ای برای بررسی علل حذف کرد. در فوتبال ملی آلمان هم مشابه این اتفاق بعد از جام جهانی ۲۰۲۲ و ۲۰۱۸ رخ داد و احتمالاً دوباره بعد از جام جهانی فعلی هم اتفاق خواهد افتاد.

این اتفاقی مرسوم در فوتبال سطح اول دنیاست که وقتی نتایج یا خواسته‌ها و انتظارات مردم، رسانه‌ها و کارشناسان فوتبال در آن کشور همخوانی ندارد چنین کارگروه‌ها یا کمیته‌هایی برای بررسی علل شکست تشکیل شده و نتایج تحقیقات، بررسی‌ها و مصاحبه‌های این کمیته‌ها به‌صورت شفاف در اختیار مردم قرار می‌گیرد تا هم فدراسیون به وظیفه خود برای شفاف‌سازی عمل کرده باشد هم راهکارهایی برای تغییر شرایط و بهبود نتایج یا بالا بردن سطح فوتبال ملی از این طریق پیدا کند.

در حال حاضر گروه بسیاری از رسانه‌ها و کارشناسان فوتبال در کشورمان معتقدند تیم ملی از این جام دستاورد فنی قابل‌اشاره‌ای نداشته اما گروهی هم هستند که می‌گویند همین که تحت فشارهای میزبان و مشکلات ایجاد شده به‌خاطر

البته برخی دوستان رسانه‌ای نزدیک به فدراسیون فوتبال مطالبی در جهت شفاف‌سازی‌های دستاورد تیم ملی از این جام جهانی به رشته تحریر درآورده‌اند اما واقعیت این است که با واکاوی این مطالب و آنچه در سایر رسانه‌ها دیده می‌شود ابهامات بیشتر شده و این سؤال به صورت جدی‌تری مطرح می‌شود که آیا واقعاً تیم ملی در بخش فنی و تکنیکالی فوتبال دستاوردی از این جام جهانی داشت؟

وقتی تیم ملی به کشور برگشته نه جلسه‌ای و نه مصاحبه‌ای در خصوص نتایج تیم ملی و علل حذف دوباره‌اش از مرحله گروهی برگزار نشده و همه چیز خلاصه شده در آن مراسم استقبال که البته آن هم جای سؤال دارد.

با وجود این شاید بهتر باشد که فدراسیون فوتبال برای تنویر افکار عمومی فوتبال‌دوستان و عاشقان تیم ملی که این بار در جام جهانی ۴۸ تیمی و در یکی از راحت‌ترین گروه‌های ممکن منتظر صعود بودند اقدام به شفاف‌سازی کند. فدراسیون فوتبال کرده جنوبی که تیم ملی این کشور هم درست مثل ایران با سه امتیاز در گروهش سوم شد و به مرحله بعد نرسید اخیراً کمیته‌ای یا جبهه‌ی پراک جی سونگ یکی از ستاره‌های سابق فوتبال این کشور تشکیل داده تا علل حذف و ناگامی این تیم در جام جهانی

برای تنویر افکار عمومی و رفع سوءتفاهم‌ها درباره عملکرد تیم ملی

نیاز به یک کمیته بررسی داریم

محمد فراکزلو / سکوت فدراسیون فوتبال درباره آنچه در حوزه فنی تیم ملی طی جام جهانی رخ داد عجیب است. البته شاید با جست‌وجویی ساده در لایه‌های مطالب موجود در صفحه اصلی

مقایسه کیفیت فوتبال نمایندگان آسیا در جام جهانی

فرمول موفقیت ژاپن و حسرت نمایندگان ناکام قاره کهن

کلیدی وابسته هستند و در برابر تیم‌های بزرگ، با از هم گسیختگی تاکتیکی مواجه می‌شوند.

سرعت تصمیم‌گیری؛ تفاوت اصلی یکی از مهم‌ترین تفاوت‌های ژاپن با سایر نمایندگان آسیا، سرعت بالای تصمیم‌گیری بود. بازیکنان ژاپنی توپ را با حداقل ضربه به سمت بازیکنان آسیا، ژاپن تنها تیمی بود که از نظر کیفیت بازی توانست استانداردی نزدیک به تیم‌های مطرح اروپا و حتی برخی قدرت‌های آمریکای جنوبی ارائه کند. پرسش اینجاست که ژاپن چه داشت که دیگر تیم‌های آسیایی از آن بی‌بهره بودند؟

فوتبال مبتنی بر سیستم نه ستاره مهم‌ترین ویژگی ژاپن، اجرای دقیق یک سیستم مشخص بود. بازیکنان این تیم بدون وابستگی به یک یا دو ستاره، در قالب یک ساختار منسجم بازی کردند. فاصله خطوط کوتاه بود، جابه‌جایی دائم انجام می‌شد و هر بازیکن دقیقاً می‌دانست در هر لحظه چه وظیفه‌ای برعهده دارد. این همان ویژگی مشترکی است که در بسیاری از تیم‌های اروپایی نیز دیده می‌شود؛ جایی که سیستم بر فرد غلبه دارد. در مقابل، بسیاری از تیم‌های آسیایی هنوز بیش از اندازه به توانایی‌های فردی یا درخشش چند بازیکن

پرس؛ سلاحی که ژاپن به خوبی از آن استفاده کرد ژاپن در زمان از دست دادن توپ، بلافاصله با چند بازیکن روی صاحب توپ فشار وارد می‌کرد تا اجازه شکل‌گیری حمله به حریف داده نشود. این پرس هماهنگ باعث می‌شد تیم زمان کمتری در فاز

راهی که فوتبال آسیا باید طی کند جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر ثابت کرد موفقیت در فوتبال مدرن تنها با انگیزه و استعداد به دست نمی‌آید. تیم‌هایی مانند ژاپن نشان دادند که نظم تاکتیکی، سرعت تصمیم‌گیری، پرس هماهنگ، کیفیت بالای آموزش در رده‌های پایه و حضور مستمر بازیکنان در لیگ‌های معتبر، مهم‌ترین عوامل کاهش فاصله با قدرت‌های جهان است. تا زمانی که سایر تیم‌های آسیایی نیز چنین مسیری را دنبال نکنند، فاصله آنها با فوتبال اروپا و حتی تیم‌های برتر آفریقا همچنان پابرجا خواهد ماند.

روی خط جام جهانی

عذرخواهی پلیس دالاس از مصر

نشان طلایی برای دوقلوها

پلیس شهر دالاس آمریکا پس از اتفاقات و تنش‌هایی که پیش از دیدار تیم ملی مصر برابر استرالیا در هتل محل اقامت این تیم رخ داده بود، بیانیه‌ای رسمی درباره دیدار با اعضای کاروان مصر منتشر کرد.

ماجرا از آنجا آغاز شد که ابراهیم حسن، مدیر تیم ملی مصر در دفاع از کودکی که قصد داشت با محمود حسن ترزگه عکس یادگاری بگیرد با نیروهای پلیس دالاس وارد مشاجره شد. با این حال نیروهای پلیس شهر دالاس در ایالت تکزاس هنگام ترک این شهر توسط کاروان تیم ملی مصر و پیش از عزیمت به اتلانتا، برای بدرقه اعضای تیم حاضر شدند و با حسام حسن، سرمربی تیم ملی مصر و ابراهیم حسن، مدیر تیم خوش‌ویش کردند.

پلیس دالاس همچنین نشان ویژه پلیس که برای نیروهای مسئول تأمین امنیت مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ طراحی شده است، به حسام و ابراهیم حسن اهدا کرد. این نشان‌های طلایی امنیتی به‌طور ویژه برای قدرانی از مشارکت نیروهای پلیس در برگزری این رویداد بزرگ جهانی طراحی شده‌اند و به‌عنوان نشانه‌ای از احترام به برداران حسن به آنها اهدا شد.

پس از این دیدار، اداره پلیس دالاس بیانیه‌ای به شرح زیر منتشر کرد: «اداره پلیس دالاس برای روابط خود با اعضای جامعه و همچنین بازدیدکنندگان بین‌المللی ارزش زیادی قائل است. ما باور داریم که یک گفت‌وگوی ساده می‌تواند تفاوت ایجاد کند و احترام با عمل معنا پیدا می‌کند. اعضای کاروان تیم ملی مصر با شماری از افسران پلیس دالاس دیدار کردند و در این دیدار، هدایایی میان دو طرف ردوبدل شد و گفت‌وگوهایی با محوریت همکاری و احترام متقابل انجام گرفت.»

۲۰۲۶ بالاترین آمار

بیشترین تماشاگر تیم ملی در آمریکا

براساس گزارش‌های آماری منتشر شده از ادوار جام جهانی، میانگین حضور تماشاگران در استادیوم‌ها برای بازی‌های این تیم طی سه دوره مختلف، روند صعودی و قابل توجهی را نشان می‌دهد. در جام جهانی ۲۰۱۸، میانگین حضور تماشاگران در هر بازی ایران ۴۲ هزار و ۶۲۷ نفر گزارش شده بود. این رقم در دوره بعدی یعنی جام جهانی ۲۰۲۲ با اندکی افزایش به ۴۳،۴۹۸ نفر رسید اما آمار جام جهانی ۲۰۲۶ چشمگیر است.

براساس داده‌های آماری، میانگین حضور تماشاگران بازی‌های ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ به رقم خیره‌کننده ۷۰ هزار و ۲۴۷ نفر در هر بازی رسید. این جهش بزرگ نشان می‌دهد که میزان استقبال از بازی‌های تیم ملی ایران در سال ۲۰۲۶، جهشی بسیار فراتر از دوره‌های قبلی بوده و با افزایش چشمگیر ظرفیت حضور تماشاگران و تقاضای بالا برای حضور در بازی‌های ایران همراه بوده است. گفتنی است در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، دیدار ایران مقابل مراکش با حضور ۴۲۵۴۸ نفر برگزار شد. در دیدار دوم برابر اسپانیا تعداد تماشاگران به ۴۷۷۱۸ نفر کاهش یافت و در دیدار سوم برابر پرتغال تعداد ۴۱۶۸۵ هزار نفر در ورزشگاه حضور داشتند. در جام جهانی ۲۰۲۲، قطر، تعداد تماشاگران دیدار ایران برابر نیوزیلند تعداد ۷۰۱۰۸ هزار نفر در ورزشگاه حضور داشتند. در دیدار دوم برابر بلژیک ۲۰۳۱۷ نفر و دیدار آخر برابر مصر هم تعداد تماشاگران حاضر به همین شکل ثبت شده است.

شاخه محرومیت حسام حسن

پرچم فلسطین ممنوع نیست

پس از صعود تاریخی مصر به مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی، تصاویری از حسام حسن منتشر شد که او در زمین مسابقه، پرچم فلسطین را در کنار پرچم مصر بالا برده بود. این اتفاق واکنش‌های زیادی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به همراه داشت و در ساعات اخیر شایعاتی درباره احتمال محرومیت سرمربی مصر مطرح شد.

یک منبع در فدراسیون فوتبال مصر در واکنش به این شایعات گفت: «فدراسیون فوتبال هیچ نامه‌ای از فیفا درباره محرومیت حسام حسن، سرمربی تیم ملی مصر دریافت نکرده است. آنچه طبق مقررات مسابقات ممنوع است، ارسال پیام‌ها یا بیان اظهارات سیاسی در نشست‌های خبری یا بالا بردن بزبانه‌ای است که حاوی عبارت‌های سیاسی باشند.»

این موضوع در شرایطی مطرح شده که خبرگزاری آسوشیئتد پرس نیز پاسخ فیفا درباره ماجرای حسام حسن و پرچم فلسطین را دریافت کرده است. در پاسخ فیفا آمده است: «بالا بردن پرچم‌هایی که نماینده همه ۲۱۱ فدراسیون عضو فیفا هستند، در مسابقات فیفا مجاز است و از هواداران برای نمایش آنها، مطابق با مقررات ورزشگاه و قوانین رفتاری ورزشگاه‌های فیفا استقبال می‌شود.»

فلسطین یکی از فدراسیون‌های عضو فیفاست و براساس این توضیح، بالا بردن پرچم آن در چهارچوب مقررات اعلام شده قرار می‌گیرد، تا زمانی که همراه با بنر یا پیام سیاسی ممنوع نباشد.